

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เป็นการศึกษาเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ตามขั้นตอนดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ค่าที่ระดับความเป็นอิสระของการผันแปร (Degree of Freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าประสิทธิภาพการทำนาย
Adj. R ²	แทน	ค่าประสิทธิภาพการทำนายที่ปรับแล้ว
a	แทน	ค่าคงที่ (Constant)
S.E.	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย
R ² Change	แทน	ค่าที่เปลี่ยนไปของ R Square, F และค่า Sig. ของสถิติ F
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficients)
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน
p - value	แทน	ค่าสำคัญทางสถิติทดสอบ

*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
Min	แทน ค่าต่ำสุด
Max	แทน ค่าสูงสุด

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านจิตใจของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่มีโทษจำคุก 10 ปีขึ้นไป และคดีที่มีโทษจำคุกไม่ถึง 10 ปี

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์แนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 167)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	10	5.99
1.2 ชาย	157	94.01
รวม	167	100
2. อายุปัจจุบัน		
2.1 อายุต่ำกว่า 15 ปี	8	4.79
2.2 อายุ 15 - 18 ปี	138	82.63
2.3 อายุมากกว่า 18 ปี ขึ้นไป	21	12.57
รวม	167	100
3. อายุขณะกระทำความผิด		
3.1 อายุตั้งแต่ 7 - 15 ปี	40	23.95
3.2 อายุมากกว่า 15 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี	127	76.05
รวม	167	100
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ปวช./มัธยมศึกษาตอนปลาย	44	26.35
4.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	66	39.52
4.3 ประถมศึกษา	33	19.76
4.4 ไม่ได้เรียนหนังสือ	24	14.37
รวม	167	100
5. บิดามารดามีบุตรร่วมกันทั้งหมดด้วย		
5.1 1 คน	37	22.16
5.2 2 คน	89	53.29
5.3 มากกว่า 2 คน	41	24.55
รวม	167	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 94.01 เพศหญิง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.99 อายุปัจจุบันอายุ 15 - 18 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 82.63 รองลงมา คือ อายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 และอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.79 อายุขณะกระทำความผิดอายุมากกว่า 15 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 76.05 และอายุตั้งแต่ 7-15 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 23.95 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 39.52 รองลงมา คือ ปวช./มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 26.35 ประถมศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.76 และ ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.37 บิดามารดามีบุตรรวมทั้งท่านด้วยมี 2 คน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 53.29 รองลงมา คือ มีบุตรมากกว่า 2 คน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.55 และ มีบุตร 1 คน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 22.16

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะนิสัยส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 167)

ลักษณะนิสัยส่วนตัวของท่าน	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.1 ชอบคิด พิจารณาด้วยเหตุผลอย่างลึกซึ้ง	68	40.72	99	59.28
6.2 รักสวยรักงาม ละมุนละม่อม	34	20.36	133	79.64
6.3 เป็นคนเชื่องช้า	49	29.34	118	70.66
6.4 เชื่องช้า เชื่องช้า งามาย ขาดเหตุผล	5	2.99	162	97.01
6.5 ฟุ้งซ่านคิดเรื่องนี้ที่เรื่องนั้นที่ไม่สามารถ ยึดเกาะกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้นาน ๆ	16	9.58	151	90.42
6.6 ใจร้อนวู่วาม หงุดหงิดง่าย อารมณ์รุนแรง โผงผาง เจ้าอารมณ์	47	28.14	120	71.86

จากตารางที่ 2 พบว่า ลักษณะนิสัยส่วนตัวของท่าน ชอบคิด พิจารณาด้วยเหตุผลอย่างลึกซึ้ง เห็นด้วย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 40.72 ไม่เห็นด้วย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 53.28 รองลงมา คือ เป็นคนเชื่องช้า เห็นด้วย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34 ไม่เห็นด้วย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 70.66 ใจร้อนวู่วาม หงุดหงิดง่าย อารมณ์รุนแรง โผงผาง เจ้าอารมณ์ เห็นด้วย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 ไม่เห็นด้วย จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 71.86 รัก

สวกรักงาม ละมุนละม่อม เห็นด้วย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 20.36 ไม่เห็นด้วย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 79.64 ฟุ้งซ่านคิดเรื่องนี้ที่เรื่องนั้นที่ ไม่สามารถยึดเกาะกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ได้นาน ๆ เห็นด้วย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.58 ไม่เห็นด้วย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 90.42 และเซื่องซึม เชื้อคนง่าย งามาย ขาดเหตุผล เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.99 ไม่เห็นด้วย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 97.01

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 167)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. อาชีพผู้ปกครอง		
7.1 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	0.60
7.2 รับราชการ	16	9.58
7.3 ค้าขายธุรกิจ	19	11.38
7.4 เกษตรกร	52	31.14
7.5 ลูกจ้างเอกชน (ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง)	11	6.59
7.6 รับจ้างทั่วไป	65	38.92
7.7 ไม่มีอาชีพแน่นอน	3	1.80
8. สถานภาพทางครอบครัว		
8.1 บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	88	52.69
8.2 บิดา-มารดาแยกกันอยู่ (ไม่ได้หย่าแต่อยู่คนละที่)	16	9.58
8.3 บิดา-มารดาหย่าร้างกัน	49	29.34
8.4 บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต	10	5.99
8.5 บิดา-มารดาตาย หรือ ไม่ได้เลี้ยงดู (ไม่เคยเจอ)	4	2.40
9. รายได้ของผู้ปกครอง/ต่อเดือน		
9.1 ไม่มีรายได้ - 3,000 บาท/เดือน	29	17.37
9.2 3,001 - 5,000 บาท/เดือน	27	16.17
9.3 5,001 - 8,000 บาท/เดือน	28	16.77
9.4 8,001 - 15,000 บาท/เดือน	65	38.92
9.5 มากกว่า 15,000 บาท/เดือน	18	10.78

จากตารางที่ 3 พบว่า อาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 38.92 รองลงมา คือ เกษตรกร จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 31.14 ค้าขายธุรกิจ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.38 รับราชการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.58 ลูกจ้างเอกชน (ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.59 ไม่มีอาชีพแน่นอน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 สถานภาพทางครอบครัว บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69 รองลงมา คือ บิดา-มารดาหย่าร้างกัน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.34 บิดา-มารดาแยกกันอยู่ (ไม่ได้หย่าแต่อยู่คนละที่) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.58 บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.99 และบิดา-มารดาตาย หรือไม่ได้เลี้ยงดู (ไม่เคยเจอ) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 รายได้ของผู้ปกครอง/ต่อเดือน 8,001 – 15,000 บาท/เดือน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 38.92 รองลงมา คือ ไม่มีรายได้ – 3,000 บาท/เดือน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.37 รายได้ 5,001 – 8,000 บาท/เดือน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.77 รายได้ 3,001 – 5,000 บาท/เดือน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 และมากกว่า 15,000 บาท/เดือน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.78

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชน และครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

		(n = 167)	
ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ก่อนการกระทำความผิดพักอยู่กับใคร			
1.1 บิดาและมารดา	71	42.51	
1.2 บิดา	32	19.26	
1.3 มารดา	7	4.19	
1.4 ญาติหรือบุคคลอื่น ๆ	44	26.35	
1.5 คนรัก	1	0.60	
1.6 เพื่อน	7	4.19	
1.7 อยู่คนเดียว	5	2.99	
2. มีบิดาหรือมารดาเลี้ยงดูหรือไม่			
2.1 เลี้ยงดูอย่างดีทั้งสองคน	93	55.69	
2.2 คนใดคนหนึ่งเลี้ยงดู	47	28.14	
2.3 บิดา-มารดาไม่เคยสนใจ	2	1.20	

ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2.4 บิดา-มารดาไม่ได้เลี้ยงดูเลย (อาศัยอยู่กับคนอื่น)	25	15.97
3. ก่อนกระทำผิดบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วยมีการทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกายกันหรือไม่		
3.1 ไม่มี	139	83.23
3.2 นาน ๆ ครั้ง	21	12.57
3.3 บางครั้ง	3	1.80
3.4 บ่อย	3	1.80
3.5 บ่อยมาก/เป็นประจำ	1	0.60
4. บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ด้วยก่อนกระทำความคิดนั้นมีการดูแลเอาใจใส่หรือให้ความอบอุ่นหรือไม่		
4.1 มีการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีและเห็นว่าเหมาะสมแล้ว	113	67.66
4.2 มีการดูแลเอาใจใส่อย่างเข้มงวดมาก	26	15.57
4.3 ดูแลเอาใจใส่บ้าง	27	16.17
4.4 ไม่สนใจดูแลเลย	1	0.60
5. สถานที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด		
5.1 บ้านตนเอง	136	81.44
5.2 หอพัก หรือบ้านพักสวัสดิการ	10	5.99
5.3 เจ้าผู้อื่น	11	6.59
5.4 อาศัยคนอื่น	1	0.60
5.5 ไม่เป็นหลักแหล่ง	9	5.39
6. สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยก่อนกระทำความผิด (พื้นที่อยู่อาศัย)		
6.1 จังหวัดอื่น	13	7.78
6.2 อำเภออื่นที่ไม่ใช่อำเภอเมืองมหาสารคาม	83	49.70
6.3 อำเภอเมืองมหาสารคามแต่ไม่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง	36	21.56

ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.4 ในเขตเทศบาลเมือง	35	20.96
7. การเข้าร่วม โครงการอบรมหรือให้ความรู้แก่เด็กและ เยาวชน, ผู้ปกครองตามสถานศึกษา, ชุมชนต่าง ๆ ก่อนกระทำความผิด		
7.1 ไปบ่อยมาก	8	4.79
7.2 เคยบ่อย	15	8.98
7.3 บางครั้ง	52	31.14
7.4 นาน ๆ ครั้ง	24	14.37
7.5 ไม่เคยไปเลย	68	40.72
8. การกระทำความผิดอาญาครั้งนี้เป็นครั้งที่เท่าใด		
8.1 ครั้งแรก	131	78.44
8.2 ครั้งที่สอง	24	14.37
8.3 ครั้งที่สาม	8	4.79
8.4 ครั้งที่สี่	1	0.60
8.5 ครั้งที่ห้า	2	1.20
8.6 มากกว่าห้าครั้ง	1	0.60

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ก่อนการกระทำความผิดพักอยู่กับใคร บิดา และมารดา จำนวน 71 คิดเป็นร้อยละ 42.51 รองลงมา คือ ญาติหรือบุคคลอื่นๆ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 26.35 บิดา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26 มารดา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.19 เพื่อน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.19 อยู่คนเดียวจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.99 และคนรัก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 มีบิดาหรือมารดาเลี้ยงดูหรือไม่ เลี้ยงดูอย่างดีทั้งสองคน จำนวน 93.00 คน คิดเป็นร้อยละ 55.69 รองลงมา คือ คนใดคนหนึ่งเลี้ยงดู จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 บิดา-มารดาไม่ได้เลี้ยงดูเลย (อาศัยอยู่กับคนอื่น) จำนวน 25.00 คน คิดเป็นร้อยละ 15.97 และ บิดา-มารดาไม่เคยสนใจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ก่อนกระทำผิดบิดามารดา หรือผู้ปกครองหรือผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วยมีการทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกายกันหรือไม่ ไม่มี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 83.23 รองลงมา คือ นานๆ ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 บางครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 บ่อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 และ บ่อยมาก/เป็นประจำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ด้วยก่อนกระทำ

ความคิดนั้นมีการดูแลเอาใจใส่หรือให้ความอบอุ่นหรือไม่ มีการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีและเห็นว่าเหมาะสมแล้ว จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 67.66 รองลงมา คือ ดูแลเอาใจใส่บ้าง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 มีการดูแลเอาใจใส่อย่างเข้มงวดมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57 และไม่สนใจดูแลเลย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 สถานที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด บ้านตนเอง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 81.44 รองลงมา คือ เช่าผู้อื่น จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.59 หอพัก หรือบ้านพักสวัสดิการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.99 ไม่เป็นหลักแหล่ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.39 และ อาศัยคนอื่น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยก่อนการกระทำความผิด (พื้นที่อยู่อาศัย) อำเภออื่นที่ไม่ใช่อำเภอเมืองมหาสารคาม จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 อำเภอเมืองมหาสารคามแต่ไม่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.56 ในเขตเทศบาลเมือง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 และ จังหวัดอื่นจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78 การเข้าร่วมโครงการอบรมหรือให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชน, ผู้ปกครองตามสถานศึกษา, ชุมชนต่าง ๆ ก่อนการกระทำความผิด ไม่เคยไปเลย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 40.72 รองลงมา คือ บางครั้ง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 31.14 นาน ๆ ครั้ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.37 เคยบ่อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.98 คน และไปบ่อยมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.79 การกระทำความผิดอาญารั้งนี้ เป็นครั้งที่เท่าใด ครั้งแรกจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 78.44 รองลงคือ ครั้งที่สอง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.37 ครั้งที่สาม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.79 ครั้งที่ห้า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ครั้งที่สี่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 และ มากกว่าห้าครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านจิตใจของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชน
และครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

(n = 167)

เหตุผลลูงใจให้กระทำผิด	กระทำ		ไม่กระทำ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ขาดเงิน ไม่มีเงินใช้จึงต้องทำ	23	13.77	114	86.23
2. เพื่อนชักชวน	79	47.31	88	52.69
3. มีความโกรธ โมโห จนไม่ สามารถระงับอารมณ์ได้	18	10.78	149	89.22
4. ถูกจ้างวานให้กระทำ	8	4.79	159	95.21
5. อารมณ์ชั่ววูบ ทำให้ลืมหืมตัว	73	43.71	94	56.29
6. ถูกสถานการณ์บังคับ	28	16.77	139	83.23

จากตารางที่ 5 พบว่า เหตุผลลูงใจให้กระทำผิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ เพื่อนชักชวน เห็นด้วยจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 47.31 ไม่เห็นด้วยจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 52.69 รองลงมาคือ อารมณ์ชั่ววูบ ทำให้ลืมหืมตัว จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 43.71 ไม่เห็นด้วย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 56.29 ถูกสถานการณ์บังคับ เห็นด้วย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.77 ไม่เห็นด้วย จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 83.23 ขาดเงิน ไม่มีเงินใช้จึงต้องทำ เห็นด้วย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.77 ไม่เห็นด้วย จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 86.23 มีความโกรธ โมโห จนไม่สามารถระงับอารมณ์ได้ เห็นด้วย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.78 ไม่เห็นด้วย จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 89.22 และถูกจ้างวานให้กระทำ เห็นด้วย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.79 ไม่เห็นด้วย จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 95.21

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านจิตใจของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชน
และครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

(n = 167)

ปัจจัยด้านจิตใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. คิดว่าจะทำผิดอีกหรือไม่ (ความยำเกรงในการทำผิด)		
10.1 ไม่ทำเด็ดขาด	129	77.25
10.2 ไม่แน่ใจแล้วแต่สถานการณ์	27	16.17
10.3 หากมีโอกาสก็อาจจะทำ	9	5.39
10.4 คิดว่าคงต้องทำอีกเพราะว่ามันจำเป็น	2	1.20
11. หลังจากที่ทำน ได้เป็นจำเลยมีคดีเข้ามาสู่ศาล ท่านมี ความรู้สึกผิด และมั่นใจว่าจะไม่ทำผิดอีก (ความรู้สำนึก)		
11.1 มีความรู้สึกผิดและมั่นใจว่าจะไม่ทำผิดอีก	131	78.44
11.2 มีความรู้สึกผิดแต่ไม่มั่นใจว่าจะไม่ทำผิดอีก	33	19.76
11.3 ไม่มีความรู้สึกผิดและไม่มั่นใจว่าจะควบคุมตัวเองได้	3	1.80
12. ถ้าท่านมีโอกาสและได้รับอภัยจากผู้เสียหาย ครอบครัว และชุมชน ท่านแน่ใจหรือไม่ว่าจะไม่ กระทำความผิดซ้ำอีก (การชั่งใจ)		
12.1 จะไม่ทำแน่นอน	129	77.25
12.2 ไม่แน่ใจ	35	20.96
12.3 คงต้องทำอีกถ้ามันจำเป็น	3	1.80

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านจิตใจของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม คิดว่าจะทำผิดอีกหรือไม่ (ความยำเกรงในการทำผิด) ไม่ทำเด็ดขาด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจแล้วแต่สถานการณ์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 หากมีโอกาสก็อาจจะทำ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.39 และคิดว่าจะต้องทำอีกเพราะว่ามันจำเป็น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 หลังจากที่ทำน ได้เป็นจำเลยมีคดีเข้ามาสู่ศาล ท่านมี ความรู้สึกผิด และมั่นใจว่าจะไม่ทำผิดอีก (ความรู้ สำนึก) มีความรู้สึกผิดและมั่นใจว่าจะไม่ทำผิดอีก จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 78.44 รองลงมา คือ มีความรู้สึกผิดแต่ไม่มั่นใจว่าจะไม่ทำผิดอีก จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 19.76 และ ไม่มีความรู้สึกผิดและไม่มั่นใจว่าจะควบคุมตัวเองได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 ถ้าท่านมีโอกาสและได้รับอภัยจาก

ผู้เสียหาย ครอบครัว และชุมชน ท่านแน่ใจหรือไม่ว่าจะไม่กระทำความผิดซ้ำอีก (การขังใจ) จะไม่ทำแน่นอน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 ไม่แน่ใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 และ คงต้องทำอีกถ้ามันจำเป็น จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่มีโทษจำคุก 10 ปีขึ้นไป และคดีที่มีโทษจำคุกไม่ถึง 10 ปี

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่มีโทษจำคุก 10 ปี ขึ้นไป และคดีที่มีโทษจำคุกไม่ถึง 10 ปี

(n = 167)

การกระทำความผิด	เคยต้องโทษ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละของคดีที่เกิดขึ้น
1. ชิงทรัพย์	7	11.86
2. ฆ่าผู้อื่น	9	15.25
3. ข่มขืนกระทำชำเรา	6	10.17
4. จำหน่ายยาเสพติด	22	37.29
5. ปล้นทรัพย์	14	23.73
6. วางเพลิงเผาทรัพย์โดยมิเหตุฉกรรจ์	1	1.69

จากตารางที่ 7 พบว่า การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่มีโทษจำคุก 10 ปี ขึ้นไป เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อหา จำหน่ายยาเสพติด เคยต้องโทษจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 37.29 รองลงมา คือ ปล้นทรัพย์ เคยต้องโทษ จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.73 ฆ่าผู้อื่น เคยต้องโทษจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ชิงทรัพย์ เคยต้องโทษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.86 ข่มขืนกระทำชำเรา เคยต้องโทษ จำนวน 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.17 และวางเพลิงเผาทรัพย์โดยมิเหตุฉกรรจ์ เคยต้องโทษจำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.69

ตารางที่ 8 การกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่มีโทษจำคุกไม่ถึง 10 ปี

(n = 167)

การกระทำคามผิด	คดีต้องโทษ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละของคะแนน ที่เกิดขึ้น
1. เป็นธุระจัดหา, ค้าประเวณี	7	5.51
2. ความผิดต่อร่างกาย	3	2.36
3. ความผิดต่อเสรีภาพ	8	6.30
4. พรากผู้เยาว์, อนาคต	4	3.15
5. หมิ่นประมาท	1	0.79
6. ลักทรัพย์	15	11.81
7. ชิงทรัพย์	2	1.57
8. นื้อ โกง	10	7.87
9. ชักยอกทรัพย์	26	20.47
10. พ.ร.บ.จราจรทางบกฯ	3	2.36
11. มั่วสุม	3	2.36
12. เสพยาเสพติด	14	11.02
13. ครอบครองยาเสพติด	5	3.94
14. จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ	6	4.72
15. อาวุธปืน	18	14.17
16. พรบ. การพนัน	2	1.57

จากตารางที่ 8 พบว่า การกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่มีโทษจำคุกไม่ถึง 10 ปี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ชักยอกทรัพย์ คดีต้องโทษ จำนวน 26 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.47 รองลงมา คือ อาวุธปืน คดีต้องโทษ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.17 ลักทรัพย์ คดีต้องโทษ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.81 เสพยาเสพติด คดีต้องโทษ จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.02 นื้อ โกง คดีต้องโทษ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ ความผิดต่อเสรีภาพ คดี ต้องโทษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 เป็นธุระจัดหา, ค้าประเวณี คดีต้องโทษ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.51 จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ คดีต้องโทษ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.72 ครอบครองยาเสพติด คดีต้องโทษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.94 พรากผู้เยาว์, อนาคต

เคชต้องโทษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.15 ความผิดต่อร่างกาย เคชต้องโทษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.36 พ.ร.บ.จรรยาทางบคฯ เคชต้องโทษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.36 มั่วสุ่ม เคชต้องโทษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.36 วิ่งราวทรัพย์ เคชต้องโทษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57 พรบ.การพนัน เคชต้องโทษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57 และหมิ่นประมาท เคชต้องโทษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.79

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยหลายตัวแปร (Multivariate) โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบการคัดเลือกตัวแปรอิสระแก่สมการทีละตัว (Stepwise Method) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระ 21 ตัว ก่อนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยต้องวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายคู่ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่า ตัวแปรทุกตัวที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์สูงเกิน 0.80 หรือไม่ หลังจากนั้นจึงจะวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์. 2546 : 98)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรอิสระในมาตรวัดอันตรายภคชนั้ (Interval)

ที่	ตัวแปร	จำแนกตัวแปร	ประเภท	รหัส
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความคิด				
1	เพศ	1. ชาย 2. หญิง	Nominal	X1
2	อายุ	ปัจจุบันอายุ.....ปี	Ratio	X2
3	อายุขณะกระทำผิด	อายุขณะกระทำผิด.....(ครั้งแรก)	Ratio	X3
4	ระดับการศึกษา	1. ปวช./มัธยมศึกษาดอนปลาย 2. มัธยมศึกษาดอนต้น 3. ประถมศึกษา 4. ไม่ได้เรียนหนังสือ	Ordinal	X4

ที่	ตัวแปร	จำแนกตัวแปร	ประเภท	รหัส
5	จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกัน	บิดามารดามีบุตรรวมกันทั้งหมดด้วยจำนวน.....คน	Ordinal	X5
6	ความแข็งแกร่งของอุปนิสัย	1. ชอบคิด พิจารณาด้วยเหตุผลอย่างลึกซึ้ง 2. รักสวยรักงาม ละมุนละม่อม 3. เป็นคนเชื่อคนง่าย 4. เชื่องซึม เชื่อคนง่าย ง่าย ขายเหตุผล 5. ฟุ้งซ่าน คิดเรื่องนี้ที่เรื่องนั้นที่ ไม่สามารถยึดเกาะกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้นานๆ 6. ใจร้อน วู่วาม หงุดหงิดง่าย อารมณ์รุนแรง โผงผาง เจ้าอารมณ์	Ordinal	X6
7	ความมั่นคงในอาชีพของผู้ปกครอง	1. พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. รับราชการ 3. ค้าขายธุรกิจ 4. เกษตรกร 5. ลูกจ้างเอกชน (ไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง) 6. รับจ้างทั่วไป 7. ไม่มีอาชีพแน่นอน	Ordinal	X7
8	ความรักใคร่ของบิดา-มารดา	1. บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน 2. บิดา-มารดาแยกกันอยู่ (ไม่ได้หย่าแต่อยู่คนละที่) 3. บิดา-มารดาหย่าร้างกัน 4. บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต 5. บิดา-มารดาตาย หรือ ไม่ได้เลี้ยงดู (ไม่เคยเจอ)	Ordinal	X8

ที่	ตัวแปร	จำแนกตัวแปร	ประเภท	รหัส
9	รายได้ของผู้เลี้ยงดู	รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่อาศัยอยู่ด้วยต่อเดือน	Ordinal	X9
ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม				
10	สถานภาพของคนที่ อาศัยอยู่	1. บิดาและมารดา 2. มารดา 3. บิดา 4. ญาติหรือบุคคลอื่นๆ 5. คนรัก 6. เพื่อน 7. อยู่คนเดียว	Ordinal	X10
11	การเลี้ยงดูของบิดาและ มารดา	1. เลี้ยงดูอย่างดีทั้งสองคน 2. คนใดคนหนึ่งเลี้ยงดู 3. บิดา-มารดาไม่เคยสนใจ 4. ทั้งสอง ไม่ได้เลี้ยงดูเลย (อาศัยอยู่ กับคนอื่น)	Ordinal	X11
12	การทะเลาะวิวาทของ คนที่อาศัยอยู่ด้วย	1. ไม่มี 2. นานๆ ครั้ง 3. บางครั้ง 4. บ่อย 5. บ่อยมาก/เป็นประจำ	Ordinal	X12
13	ความเอาใจใส่ของบิดา มารดา	1. มีการเอาใจใส่อย่างดีและเห็นว่า เหมาะสมแล้ว 2. มีการดูแลและเอาใจใส่อย่าง เข้มงวดมาก 3. ดูแลเอาใจใส่บ้าง 4. ไม่สนใจดูแลเลย	Ordinal	X13
14	ความมั่นคงของแหล่งที่ อยู่	1. บ้านตนเอง 2. หอพัก หรือบ้านพักสวัสดิการ 3. เช่าผู้อื่น	Ordinal	X14

ที่	ตัวแปร	จำแนกตัวแปร	ประเภท	รหัส
15	สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย	4. อาศัยคนอื่น 5. ไม่เป็นหลักแหล่ง 1. จังหวัดอื่น 2. อำเภออื่นที่ไม่ใช่อำเภอเมือง มหาสารคาม 3. อำเภอเมืองมหาสารคามแต่ไม่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง 4. ในเขตเทศบาลเมือง	Ordinal	X15
16	ประสบการณ์การเข้าอบรม	1. ไปบ่อยมาก 2. เคยบ่อย 3. บางครั้ง 4. นานๆ ครั้ง 5. ไม่เคยไปเลย	Ordinal	X16
17	ความเคยชินกับการกระทำความคิด	1. ครั้งแรก 2. ครั้งที่สอง 3. ครั้งที่สาม 4. ครั้งที่สี่ 5. ครั้งที่ห้า 6. มากกว่าห้าครั้ง (ระบุจำนวนครั้ง)	Ordinal	X17
ปัจจัยด้านจิตใจ				
18	เหตุผลจูงใจให้กระทำความคิด	1. ขาดเงิน ไม่มีเงินใช้จึงต้องทำ 2. เพื่อนชักชวน 3. มีความโกรธ โมโห จนไม่สามารถระงับอารมณ์ได้ 4. ถูกว่าจ้างให้กระทำ 5. อารมณ์ชั่ววูบ ทำให้ลืมตัว 6. ถูกสถานการณ์บังคับ 7. อื่นๆ (ระบุ)	Ordinal	X18

ที่	ตัวแปร	จำแนกตัวแปร	ประเภท	รหัส
19	ความขี้เกรงใจ ความคิด	1. ไม่ทำเด็ดขาด 2. ไม่แน่ใจแล้วแต่สถานการณ์ 3. หากมีโอกาสก็อาจจะทำ 4. คิดว่าคงต้องทำอีกเพราะมีความ จำเป็น	Ordinal	X29
20	ความรู้สึกลำบากในการ กระทำผิด	1. มีความรู้สึกผิดและมั่นใจว่าจะไม่ ทำอีก 2. มีความรู้สึกผิดแต่ไม่มั่นใจว่าจะไม่ กระทำผิดอีก 3. ไม่มีความรู้สึกผิดและไม่มั่นใจว่า จะสามารถควบคุมตนเองไม่ให้ กระทำความผิดอีก	Ordinal	X20
21	การขี้ใจต่อการกระทำ ผิด	1. จะไม่ทำแน่นอน 2. ไม่แน่ใจ 3. คงต้องทำอีกเพราะมันจำเป็น	Ratio	X21

จากตารางที่ 9 การจัดกระทำตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม โดยตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะต้องมีระดับการวัดเป็นระดับช่วงหรืออัตราส่วน หากตัวแปรอิสระมีระดับการวัดเป็น นามบัญญัติต้องปรับให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ต้องปรับเป็นตัวหุ่นในการวิเคราะห์ มีตัวแปรอิสระที่มีระดับการวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) (สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์, 2542 : 97) คือ เพศ

ก่อนทำการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันว่ามีความสัมพันธ์กันเกินกว่าข้อตกลงของการใช้สถิติ Multiple Linear Regression Analysis หรือไม่ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัว

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	
X1	1	.61*	.63*	.69*	.62*	.54*	.44*	.57*	.47*	.53*	.64*	.52*	.49*	.46*	.19*	.51*	.43*	.56*	.62*	.51*	.44*	
X2		1	.43*	.55*	.33*	.69*	.56*	.45*	.63*	.42*	.37*	.54*	.62*	.50*	.04*	.42*	.66*	.54*	.45*	.54*	.43*	
X3			1	.48*	.54*	.54*	.61*	.51*	.62*	.51*	.41*	.54*	.65*	.44*	.01*	.52*	.65*	.56*	.59*	.45*	.63*	
X4				1	.55*	.46*	.62*	.56*	.43*	.69*	.54*	.41*	.45*	.69*	.06*	.66*	.44*	.35*	.52*	.62*	.46*	
X5					1	.61*	.55*	.53*	.49*	.34*	.44*	.52*	.49*	.66*	.08*	.65*	.68*	.49*	.56*	.68*	.68*	
X6						1	.53*	.68*	.45*	.69*	.50*	.61*	.54*	.46*	.14*	.44*	.62*	.65*	.52*	.44*	.34*	
X7							1	.63*	.51*	.51*	.52*	.41*	.41*	.45*	.06*	.63*	.52*	.44*	.61*	.54*	.52*	
X8								1	.62*	.64*	.65*	.52*	.53*	.44*	.04*	.42*	.62*	.35*	.47*	.51*	.68*	
X9									1	.51*	.46*	.69*	.68*	.51*	.17*	.41*	.55*	.66*	.51*	.43*	.54*	
X10										1	.68*	.53*	.67*	.56*	.10*	.47*	.54*	.31*	.44*	.54*	.62*	
X11											1	.61*	.51*	.65*	.13*	.46*	.56*	.64*	.55*	.44*	.68*	
X12												1	.65*	.59*	.00*	.64*	.47*	.64*	.46*	.54*	.61*	
X13													1	.62*	.05*	.51*	.68*	.41*	.69*	.53*	.44*	
X14														1	.14*	.65*	.42*	.56*	.52*	.35*	.66*	
X15															1	.15*	.17*	.04*	.03*	.05*	.09*	
X16																1	.52*	.68*	.56*	.64*	.57*	
X17																	1	.64*	.53*	.41*	.53*	
X18																		1	.53*	.41*	.53*	
X19																			1	.55*	.47*	
X20																				1	.43*	
X21																					1	.61*

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่นำมาศึกษา พบว่า ไม่มีตัวแปรคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงเกิน 0.80 จึงเป็นไปตามข้อตกลงของการวิเคราะห์ด้วย Multiple Linear Regression นำปัจจัยทุกด้านมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์. 2546 : 164)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

R หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 21 ตัว

R^2 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination) เป็นค่าที่แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งแสดงประสิทธิภาพของการพยากรณ์

S.E. หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์

B หมายถึง ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปคะแนนดิบ

Beta หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ ซึ่งคำนวณจากค่าของตัวแปรต่างๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

p-value หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

a หมายถึง ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัย (B)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE.B)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta)	ค่าสถิติ t	ระดับนัยสำคัญของ t (Sig)
(Constant)	3.222	.788		4.089	.000
1.สาเหตุของการกระทำ ความผิดทำผิด	.096	.035	.206	2.730	.007*
2.อายุขณะทำความผิด	-.113	.048	-.178	2.352	.020*

$R = 0.69$ $R^2 = 0.690$ $F = 6.113$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวที่นำมาศึกษาสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรกับตัวแปรตาม กล่าวคือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถอธิบายการผันแปรได้ร้อยละ 69.0 ($R^2 = .690$) มีจำนวน 2 ตัวแปร สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้เรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลต่อการผันแปรในตัวแปรตามในแบบคะแนนมาตรฐาน เรียงจากมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้

3.1 ปัจจัยเหตุผลจงใจให้กระทำความผิด (X_{18} , Beta = 0.096)

3.2 ปัจจัยอายุขณะทำความผิด (X_3 , Beta = 0.113)

ดังนั้น เมื่อทราบค่าคงที่ (Constant) ซึ่งเท่ากับ 3.222 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) จึงสามารถสร้างสมการถดถอยคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

Y (การกระทำความผิด) = 3.222 + .096 (เหตุผลจงใจให้กระทำความผิด) - 0.113 (อายุขณะทำความผิด)

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

Z (การกระทำความคิด) = $0.690 + 0.206$ (เหตุผลจิตใจให้กระทำความคิด) - 0.178 (อายุขณะทำความคิด)

จากสมการอธิบายได้ว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม มากที่สุด คือ ปัจจัยเหตุผลจิตใจให้กระทำความคิด (X_{10}) คือ เมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงไป 0.096 หน่วย และปัจจัยอายุขณะทำความคิด (X_3) เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนแปลงไป 0.113 หน่วย เมื่อ Y และ Z = ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ส่วนตัวแปรอิสระอีก 19 ตัวแปร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ (1) แนวทางในการป้องกันการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน (2) แนวทาง/วิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคามควรทำอย่างไรซึ่งมีผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ท่าน ดังต่อไปนี้

1. ตัวแทนผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชน
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
3. ตัวแทนผู้พิพากษา
4. ตัวแทนผู้พิพากษาสมทบ
5. นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
6. ผู้นำศาสนา

จากการสัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคามผลการสัมภาษณ์ปรากฏดังต่อไปนี้

แนวทางการป้องกันการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน

“ดูแลบุตรอย่างใกล้ชิด เอาใจใส่บุตร ไม่ปล่อยให้เด็กมีเวลาว่างมากนัก โดยการนำกีฬา (แข่งเรือ) มาให้เด็กมีกิจกรรมเด็กในชุมชนหมู่บ้านที่มีเวลาว่างมีจำนวนหลายคน หาก

ปล่อยให้ชุมชนกันอาจเกิดอันตรายตนจึงหากิจกรรมให้เด็กทำคือ กีฬา แข่งเรือ เพราะแข่งเรือเป็นการให้เด็กใช้เวลาว่างทำกิจกรรมให้เกิดประโยชน์ คือ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สุขภาพร่างกายแข็งแรง สุขภาพจิตใจแจ่มใส ตลอดจนมีความสมัครสมานสามัคคีกันในกลุ่มของเยาวชน รวมไปถึงเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น” (ทองมา ศรีพลลา. 2556 : สัมภาษณ์)

“แนวทางของ สภ.ก้นทรวงวิชัยมีโครงการเฟีาระวังเด็กมีหลาย โครงการ เช่น โครงการกวัดขันวินัยจราจรสำหรับและเยาวชน เน้นในชั้นประถมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อบรมวินัยจราจร เน้นกฎหมาย ระเบียบกฎเกณฑ์เบื้องต้น ฝึกการปฏิบัติ เช่น นักศึกษาวิชาทหาร ตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย”

“โครงการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E ประเทศไทย) Drug Abuse Resistance Education โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งผ่านการฝึกอบรมไปให้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยของยาเสพติดแก่เยาวชนในสถานศึกษา และให้รู้แนวทางการ ปฏิเสธยาเสพติดอย่างเด็ดขาด”

“โครงการออกค่ายอาสา มาให้ความรู้สำหรับเด็ก อบรมเด็กให้เด็กมีจิตอาสา แนวทางให้เด็กห่างไกลยาเสพติด เพราะเป็นนโยบายของรัฐบาล ป้องกันปัญหาการเกิด อาชญากรรม ตัดวงจรยาเสพติดเบื้องต้น”

“จัดกิจกรรมอบรมชุมชน ผู้เข้าเข้าอบรมได้แก่ เด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ให้มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทำความเข้าใจในกฎหมายมากขึ้น เช่น การให้เด็กดื่มสุราประมาณเดือนละ 2 ครั้ง” (พ.ต.ต.เชษฐา ผดวงศ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“เริ่มต้นจากครอบครัว ครอบครัวเป็นอย่างไร ไม่เข้าใจกับครอบครัว แล้วเด็ก ออกจากบ้านมา มาพบปะกันกับเพื่อนฝูง แล้วเด็กมีพฤติกรรมน้อย โอกาสที่กระทำความผิดนั้นมี สูงกิจกรรมที่ควรจะทำคือ ครอบครัวสัมพันธ์ เพื่อให้เด็กและครอบครัวเข้าใจกัน เพื่อปรับ สภาพแวดล้อมในครอบครัว”

“ด้านชุมชน ควรมีชุมชนสัมพันธ์ หมายถึงผู้ใหญ่ในชุมชนควรเล็งเห็น ความสำคัญของเด็กและเยาวชนใน ชุมชนตนเอง ควรทำโครงการ หรือมีกิจกรรมให้เด็กมีการ ทำกิจกรรมร่วมกัน ให้เด็ก ได้มีส่วนร่วม เพื่อที่จะให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้เด็ก รู้จักฝึกหัดอาชีพ สอนให้เด็กเรียนรู้อาชีพ เด็ก ได้ออกกำลังกาย ใช้แรงงานเด็กให้เป็นประโยชน์”

“สังคมต้องช่วยกันดูแลเด็ก ดังนี้ หน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน ผู้ประกอบการ ธุรกิจที่ก่อให้เกิดการช่่องสุมของเยาวชนต่าง ๆ สังคมต้องรับผิดชอบในส่วนนี้ ให้มีจิตสำนึก เช่น ร้านเกมส์ คาราโอเกะ สถานเริงรมณ์ เพราะปัจจุบัน ไม่มีหน่วยงานไหนมา

คุณเลขนี้จริง ๆ ตำรวจบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ หรือ วัฒนธรรมจังหวัด ยังไม่มีใครรับผิดชอบ โดยตรง จึงตระหนักให้ผู้ประกอบการร่วมมือกันช่วยกันดูแล ในการป้องกันเด็กและเยาวชน มิให้กระทำความผิด” (คมกฤษ กนกประดิษฐ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“อันดับแรกดูจากครอบครัว ครอบครัวเป็นอย่างไร ไม่เข้าใจกับครอบครัว แล้วเด็กออกจากบ้านมา มาพบปะกันกับเพื่อนฝูง แล้วเด็กมีวุฒิภาวะน้อย โอกาสที่กระทำความผิด นั้นมีสูง”

“กิจกรรมที่ควรจะทำคือ ครอบครัวสัมพันธ์ เพื่อให้เด็กและครอบครัวเข้าใจกัน เพื่อปรับสภาพแวดล้อมในครอบครัว”

“ให้ความรู้กับเยาวชน เป็นความรู้ที่ใช้ ในการประกอบอาชีพส่วนใหญ่เด็กที่กระทำความผิดไม่ได้เรียนหนังสือ เด็กไม่มีอาชีพ เมื่อมีเวลาว่างมาก เขาต้องไปรวมกลุ่มและกระทำความผิดกัน”

“ด้านชุมชน ควรมีชุมชนสัมพันธ์ หมายถึงผู้ใหญ่ในชุมชนควรเล็งเห็น ความสำคัญของเด็กและเยาวชนในชุมชนตนเอง ควรทำโครงการ หรือมีกิจกรรมให้เด็กมีการ ทำกิจกรรมร่วมกัน ให้เด็กได้มีส่วนร่วม เพื่อที่จะให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้เด็ก รู้จักฝึกหัดอาชีพ สอนให้เด็กเรียนรู้อาชีพ เด็กได้ออกกำลังกาย ใช้งานเด็กให้เป็นประโยชน์ เช่น กิจกรรมป็นอิฐ กิจกรรมสร้างศาลาประชาคม ศาลาพัก”

“สังคมต้องช่วยกันดูแลเด็ก สังคมมีดังนี้ หน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน ผู้ประกอบการ ธุรกิจที่ก่อให้เกิดการช่องสุ่มของเยาวชนต่าง ๆ สังคมต้องรับผิดชอบในส่วนนี้ ให้มีจิตสำนึก เช่น ร้านเกมส์ คาราโอเกะ สถานเริงรมณ์ เพราะปัจจุบัน ไม่มีหน่วยงานไหนมาดูแลคุณนี้จริง ๆ ตำรวจบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ หรือ วัฒนธรรมจังหวัด ยังไม่มีใครรับผิดชอบ โดยตรง จึงตระหนักให้ผู้ประกอบการร่วมมือกันช่วยกันดูแล ในการป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้กระทำความผิด”

“เราจำเป็นต้องรู้มาตั้งแต่เนิ่นๆ ว่าเรามีปัญหาว่าเป็นโรคหรืออาการเหล่านี้ แล้วหานักจิตแล้วนักจิตวิทยา หรือ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการบำบัดรักษา”

“ผู้ปกครอง ทางครอบครัวต้องมีการสั่งสอนในแนวทางที่ถูกต้อง และควรชี้แนะ ด้วยว่า สิ่งไหนควรทำ สิ่งไหนไม่ควรทำ”

“ครอบครัว ผู้ปกครองควรให้ความรัก ความอบอุ่น ความเป็นเพื่อนกับเด็ก และ ผู้ปกครองมีทักษะในการเลี้ยงดูเด็ก” (สุทธิภา หนองหาร. 2556 : สัมภาษณ์)

“สอนให้เด็กรู้จักว่าสิ่งที่เขานำนั้นเป็นความคิด แยกแยะให้ออกว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด โดยเอาหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นตัววัด การสร้างความเตือนร้อนให้

ผู้อื่น ให้เอาศีลห้ามาตั้งเอาศีลแปดมาประกอบ ห้ามตัวเราไม่ให้ทำความชั่ว นั้นหมายถึงห้าม ผิดศีล รักษาศีล รักษาวิชา หลักธรรมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจ ส่วนศีลนั้นเกิดขึ้นที่กาย วาจา” (พระครูสุทธิพรหมคุณ. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์แนวทางในการป้องกันการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนควรทำอย่างไรสรุปได้ว่า ด้านครอบครัว ผู้ปกครองควรให้ความรักดูแลและเอาใจใส่อบรมสั่งสอนบุตรหลานให้สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด สิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ หากมีเวลาว่างควรหากิจกรรมทำร่วมกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนในครอบครัว ด้านชุมชน ควรมีชุมชนสัมพันธ์ คือ ผู้ใหญ่ในชุมชนควรเล็งเห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง ควรทำโครงการ หรือจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมและได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็น (ดวงกมล จันโทริ. 2556 : สัมภาษณ์) ร หน่วยงานเอกชน ต้องเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบ คอยควบคุม สอดส่อง ตรวจสอบธุรกิจที่ล่อแหลมเสี่ยงต่อการมีวามสุขของกลุ่มเด็กและเยาวชน เช่น ร้านเกมส์ คาราโอเกะ สถานเริงรมย์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการประพฤติดัวไม่เหมาะสมในกลุ่มเด็กและเยาวชน

แนวทางวิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคาม

“บุตร ได้รับคำพิพากษาจากศาล ไปแล้ว พยายามอบรมสั่งสอนให้มากขึ้น เนื่องจากบุตรกระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ปล่อยปละละเลย ดูแลอย่างใกล้ชิดเพิ่มมากขึ้น ไม่ปล่อยให้เด็กมีเวลาว่างมากนัก จะหากิจกรรมให้เด็กทำอย่างสม่ำเสมอ และสิ่งที่จะทำต่อไป คือ ให้บุตรเรียนหนังสือให้จบ และจะผลักดันให้ทำงานรับราชการให้เหมือนกับพี่ชายคนโต พยายามหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับบุตร” (ทองมา ศรีพลลา. 2556 : สัมภาษณ์)

“วิธีการแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเบื้องต้นคือ เมื่อตำรวจจับกุมเด็กได้หรือเยาวชนที่กระทำความผิดในอัตราโทษเล็กน้อย เช่น สูดดมสารระเหย เสพยาเสพติดที่ไม่ร้ายแรง จะส่งไปตัวเด็กหรือเยาวชนไปบำบัดฟื้นฟู”

“ในคดีร้ายแรงเช่น ความผิดต่อชีวิต ลักทรัพย์ ตำรวจฝ่ายสืบสวนข้อมูลการกระทำความผิดโดยค้นหาสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจในการกระทำความผิดของเด็กเหล่านี้ เมื่อได้ข้อมูลแล้ว นำมาวิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไข เพื่อไม่ให้เด็กกระทำความผิดซ้ำอีก”

“เก็บข้อมูล เด็กหรือเยาวชนที่มีประวัติในการกระทำความผิด จากนั้นเฝ้าระวังพฤติกรรมของไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีก”

“ผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด ต้องรับรู้พฤติกรรมของเด็กหรือเยาวชนที่อยู่ในความปกครองทุกคดี” (พ.ต.ต.เชษฐา ผดวางศ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“เมื่อเราทราบว่าตัวเด็กเองต้องการอะไร เราต้องคุยกับผู้ปกครอง ต้องแจ้งผู้ปกครองของเขา ในส่วนของผู้ปกครอง สอบถามฐานะความเป็นอยู่ของผู้ปกครอง เพราะส่วนมากพ่อแม่ไปรับจ้างแล้วนำเด็กไปฝากไว้กับคนอื่น พ่อแม่ควรเอาเด็กไปด้วย เพื่อเด็กจะได้เห็นพ่อแม่ทำงานหาเงินอย่างลำบาก เช่นให้เด็กมาทำงานร่วมกับพ่อแม่ให้เด็กได้เรียนรู้ชีวิต หาเงินลำบากเพื่อเด็กจะได้เรียนรู้ว่าถ้าจะหาเงินมาได้ลำบาก เขาจะได้นำเงินที่หามาได้ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง”

“ควรให้เด็กได้สัมผัสกับบุคคลต่าง ๆ และไปดูสถานที่ต่าง ๆ เช่น ธนาคาร กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนหนังสือ ควรให้เด็กดูผู้ที่เขาประสบความสำเร็จในชีวิต ส่วนมากเด็กจะมองคนรวยมาเปรียบเทียบกับชีวิตตัวเอง ให้เขาได้รู้จักกับผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต ที่มาจากความขยันหมั่นเพียร สร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก” (คมกฤษ กนกประดิษฐ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“ต้องให้เด็กเปิดใจกับเรา ต้องช่วยกันสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเด็กกับเรา ทำให้เกิดการไว้นิ่งเชื่อใจ ไว้วางใจ ให้เขาเข้าใจว่าเราสามารถช่วยเขา ไม่มีใครถูกสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดี เรามองเขาในแง่ดี เมื่อเขาเข้ามาหาเรา ให้เรามองเราว่าเราหวังดีกับเขา และเขาต้องให้ความร่วมมือกับเรา เมื่อเด็กเกิดความไว้วางใจกับเรา ให้เขาเล่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง เขา โดยไม่โกหก เพื่อที่เราจะช่วยแก้ปัญหาในตอนนั้นได้”

“เมื่อเราทราบว่าตัวเด็กเองต้องการอะไร เราต้องคุยกับผู้ปกครอง ต้องแจ้งผู้ปกครองของเขา ในส่วนของผู้ปกครอง สอบถามฐานะความเป็นอยู่ของผู้ปกครอง เพราะส่วนมากพ่อแม่ไปรับจ้างแล้วนำเด็กไปฝากไว้กับคนอื่น พ่อแม่ควรเอาเด็กไปด้วย เพื่อเด็กจะได้เห็นพ่อแม่ทำงานหาเงินอย่างลำบาก เช่นให้เด็กมาทำงานร่วมกับพ่อแม่ ให้เด็กได้เรียนรู้ชีวิต หาเงินลำบาก เพื่อเด็กจะได้เรียนรู้ว่าถ้าจะหาเงินมาได้ลำบาก เขาจะได้นำเงินที่หามาได้ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง”

“ควรให้เด็กได้สัมผัสกับบุคคลต่าง ๆ และไปดูสถานที่ต่าง ๆ เช่น ธนาคาร กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนหนังสือ ควรให้เด็กดูผู้ที่เขาประสบความสำเร็จในชีวิต ส่วนมากเด็กจะมองคนรวยมาเปรียบเทียบกับชีวิตตัวเอง ให้เขาได้รู้จักกับผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต ที่มาจากความขยันหมั่นเพียร สร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก”

“อย่าให้เด็กมีตราบาป” (ดวงกมล จันโทริ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ผู้ปกครองควรเป็นแบบให้เด็กหรือเยาวชนเห็น รวมไปถึงหน่วยงานภายนอก หรือองค์การภายนอก ที่จะต้องนำบัดทางจิตใจให้เข้มแข็ง ให้เด็กหรือเยาวชนซึ่งใจว่า จะกระทำ ความผิดลดน้อยลง”

“โรงเรียน โดยเฉพาะครู อาจารย์ ควรอบรมสั่งสอน ให้เขารู้ กฎระเบียบ ว่าอะไร ถูก อะไรผิด สอนให้รู้จักการอยู่ร่วมกับสังคม รวมไปถึงครู และอาจารย์ต้องกระทำตัวให้เป็น แบบอย่างที่ดีแก่เด็กนักเรียน”

“ชุมชนเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ควรมีการสอดส่องดูแล เพื่อ ไม่มีสถานที่ เหมาะสมให้แก่ เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดได้ง่ายขึ้น มากกว่าเดิมอีก” (สุทธิภา หนองหาร. 2556 : สัมภาษณ์)

“สร้างความเมตตาให้เขารู้จักความเมตตาธรรม ความเมตตาธรรมเกิดขึ้นในตัว เขามีความเมตตาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย โดยให้ยึดหลัก “เมตตาธรรมค้ำจุน โลก”

“ให้เขารักษาศีล ศีลห้าศีลแปด การรักษาศีล เป็นการรักษากาย วาจาของเรา ศีลคือการรักษากายวาจา ธรรมะเกิดขึ้นที่ใจ สอนให้เขาได้รู้ว่า ถ้าเขาทำตามสิ่งที่ห้ามความผิดก็ ไม่เกิดขึ้น เมื่อเขาปฏิบัติธรรมแล้ว ทำให้จิตใจผ่องแผ้ว”

“สอนให้เขามีความรักรักตัวเอง รักตัวเขา ถ้าหากมีใครมาเบียดเบียนเขา เขาเดือดร้อน ให้คิดถึงความเดือดร้อนของคนอื่นที่ถูกเบียดเบียน ขอให้คิดถึงผู้อื่น ความเมตตา เป็นหนึ่งในโลก”

“สอนให้รำลึกถึงแม่ ให้คุณแม่เป็นตัวอย่าง ให้นำความรักของแม่มาเปรียบ แม่ยอม ลำบากคือ มีดวงวิญญาณมาขอเกิดในครรภ์ท่าน ท่านก็รับเอา โดยไม่รู้ว่าเป็นคนคิงขนาดไหน ตั้งแต่อยู่ในท้องจนครบเก้าเดือน ความเจ็บปวดเมื่อคลอดลูก เท่ากับแม่เอาชีวิตเป็นเดิมพัน รักผู้ ที่ให้กำเนิดตัวเองมากที่สุด แล้วเมื่อตัวเองเกิดมาแล้วเราต้องตอบสนองของคุณของแม่ ทำให้แม่ มีความสุข ทำให้ชีวิตตนเองมีความสุข ทำให้ชีวิตคนอื่นมีความสุข ทำให้เป็นคน ที่รักของคนอื่น” (พระครูสุทธิพรหมคุณ. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์แนวทางวิธีการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนในจังหวัด มหาสารคามควรทำอย่างไรสรุปได้ว่า ด้านครอบครัว ผู้ปกครองต้องคอยให้กำลังใจ อบรมสั่ง สอน พูดยุติความเข้าใจ คุณครูควรหลานอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยปะละเลย สอนให้รู้จักรักตัวเอง ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ด้านชุมชน ควรจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ กฎหมายเบื้องต้น เช่น โทษของการเสพและจำหน่ายยาเสพติด โทษของการลักทรัพย์ โทษของ การทะเลาะวิวาท ให้แก่เด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ในชุมชน ด้านสังคม ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือ กันปฏิบัติงานในลักษณะเป็นห่วงโซ่ คือ หน่วยงานราชการผู้ประกอบการ สถานศึกษา เหตุที่

ล้มเหลวเกิดจากระบบการศึกษา ถ้าการศึกษาสอนให้เด็ก อ่านออก เขียนได้ ระบบการศึกษา
ไทยสมัยใหม่ สอนให้เด็กฝึกคัดจนให้เด็กขึ้นชั้นเรื่อยๆ แต่ไม่เน้นคุณภาพ ให้เด็กอ่านออกเขียน
ได้ เมื่อเด็กอ่านไม่ได้เขียนไม่ออก ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน ถ้าหากเด็ก อ่านหนังสือ ออก
เขียนหนังสือ ได้ คิดเลขเป็น ทำให้เด็กมีความต้องการอยากเรียน สามารถอยู่ในสังคมได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY